

Dániel könyve – Kilencvenkettedik rész

A prófécia feltárása: Dániel utolsó hat versének hármaskörű alkalmazása és a harmadik angyal előrehaladó világossága

Jeff Pippenger
2024-02-25

A millerita mozgalomban a tudás gyarapodása felnyitott, és elsősorban — de nem kizárólagosan — az Egyesült Államokban élő hitvalló protestánsokat tette próbára. Szárdisz, az a gyülekezet, amely a pápai fennhatóság sötétségéből jött elő, a mennyi szentély megnyíltakor a mennyben kijelentendő evangélium teljesebb megértésére vezetett. A harmadik angyal mozgalmában a tudás gyarapodása 2001. szeptember 11-én nyitott fel, és világszerte a laodiceai adventizmust tette próbára. Ezért a Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat versében ábrázolt igazságnak — amely a tudás gyarapodásának forrása — a laodiceai adventizmus ellenállt.

„Az a néhány hűséges építő a valódi alapon (1Korinthus 3:10, 11) tanácsalankul állt, és akadályoztatott, mivel a hamis tanítás törmeléké gátolta a munkát. Miként a jeruzsálemi fal építői Nehémiás napjaiban, némelyek készek voltak ezt mondani: »Mégfogytakozott a teherhordók ereje, és sok a törmelék, úgyhogy nem bírjuk építeni a falat.« Nehémiás 4:10. A szüntelen küzdelemtől, amelyet az üldöztetés, a csalárdság, a gonoszság és minden egyéb akadály ellen kellett vívniuk, amelyet Sátán csak kigondolhatott előmenetelük hátráltatására, megfáradva némelyek azok közül, akik addig hűséges építők voltak, elcsüggedtek; és a béke, valamint javaik és életük biztonsága kedvéért elfordultak az igaz alaptól. Mások azonban, ellenségeik ellenállásától meg nem rettenve, bátran kijelentették: »Ne féljetez tőlük; emlékezzetez meg az Úrról, aki nagy és rettenetes« (14. vers); és folytatták a munkát, kiki oldalára felővezett karddal. Efezus 6:17.”

„Az igazság iránti gyűlöletnek és az azzal szembeni ellenszegülésnek ugyanaz a szelleme ihlette Isten ellenségeit minden korszakban, és ugyanaz az éberség és hűség kívántatott meg szolgáitól. Krisztusnak az első tanítványokhoz intézett szavai mindazokra vonatkoznak, akik Őt követik az idők végezetéig: „Amit néktez mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatez!” Márk 13:37.” A nagy küzdelem, 56.

Dániel utolsó hat versének üzenetének bemutatása a laodiceai adventizmus önfenntartó szolgálatainak közegében kezdődött, és az idő előrehaladtával ezt követően szembekerült a laodiceai adventizmus híres teológusaival (a tudósokkal). Azok a fegyverek, amelyeket az üzenet hiteltelenítésére irányuló kísérlet során alkalmaztak, kivétel nélkül nagyobb világosságot és tisztaságot eredményeztek azon versek tekintetében, amelyek vizsgálat és támadás alatt álltak. Ezek a támadások végül olyan próféta megértésekhez vezettek, amelyeket korábban nem ismertek fel, de amelyek akkor megerősítést nyertek, és a harmadik angyal előrehaladó világossága részének bizonyultak.

A milleriták a bibliai próféciákban csak négy királyságot ismertek fel, de röviddel 1844 után megértették, hogy az Egyesült Államok a Jelenések tizenharmadik fejezetének földből feljövő

fenevada, és ez a felismerés világossá tette, hogy a pápaság nem pusztán a római királyság része, hanem valójában a bibliai prófécia ötödik királysága.

„A nagy vörös sárkány, a párduchoz hasonló fenevad és a bárányéhoz hasonló szarvakat viselő fenevad jelképei alatt azok a földi kormányzatok tárultak János elé, amelyek különösen Isten törvényének tiprásában és népének üldözésében fognak tevékeny részt venni. A háború az idők végéig tart. Isten népét, amelyet egy szent asszony és az ő gyermekei jelképeznek, úgy ábrázolta, mint amely nagy mértékben kisebbségben van. Az utolsó napokban már csak egy maradék létezett. Róluk szól János mint azokról, „akik megtartják az Isten parancsolatait, és akiknél van a Jézus Krisztus bizonyágtétele.”

„A pogányság által, majd a pápaság által Sátán évszázadokon át gyakorolta hatalmát, azon fáradozva, hogy Isten hű tanúit eltörölje a föld színéről. A pogányokat és a pápistákat ugyanaz a sárkánylelkület indította. Csak abban különböztek, hogy a pápaság, mivel azt színlelte, hogy Istent szolgálja, annál veszedelmesebb és kegyetlenebb ellenség volt. A romanizmus eszköze által Sátán foglyul ejtette a világot. Isten névleges egyháza e tévelygés sorai közé sodortatott, és Isten népe több mint ezer esztendőn át szenvedett a sárkány haragja alatt. És amikor a pápaság, erejétől megfosztva, kénytelen volt felhagyni az üldözéssel, János egy új hatalmat látott felemelkedni, hogy visszhangozza a sárkány szavát, és továbbvigye ugyanazt a kegyetlen és istenkáromló munkát. Ezt a hatalmat, az utolsót, amely hadat visel az egyház és Isten törvénye ellen, bárányhoz hasonló szarvú fenevad jelképezte.”

„Ám a prófétai ceruza határozott vonalvezetése változást tár fel ebben a békés jelenetben. A bárányszerű szarvakkal bíró fenevad a sárkány hangján szól, és „gyakorolja az első fenevadnak minden hatalmát öelötte.” A prófécia kijelenti, hogy azt fogja mondani a föld lakosainak, hogy készítsenek képet a fenevadnak, és hogy „megteszi, hogy mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, bélyeget vétet a jobb kezükre vagy a homlokukra; és hogy senki ne vehessen vagy ne adhasson el, csak az, akin ott van a bélyeg, vagy a fenevad neve, vagy nevének száma.” Így a protestantizmus a pápaság nyomdokaiba lép.” Signs of the Times, 1899. november 1.

Amikor Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat verse fel lett oldva, felismerték, hogy az e hat versben szemléltetett teljes eseménysorozat annak a három hatalomnak a kölcsönhatásait tárgyalja, amelyeket White testvérnő éppen azonosított mint „pogányságot”, a „Pápaságot” és a „Protestantizmust”. Az ellenség azt állította, hogy a negyvenegyedik vers „dicsőséges földje” vagy a Protestantizmus, vagy a Hetednap Adventista Egyház jelképe, ám a „dicsőséges föld” az Egyesült Államok, és a negyvenegyedik versben az északi király (a pápaság) meghódítja az Egyesült Államokat a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény által. Az a sátáni tévedés, amely a „dicsőséges földet” bármi másként azonosítja, mint az Egyesült Államok, arra szolgál, hogy megakadályozza a férfiakat és a nőket annak felismerésében, hogy a Szovjetunió 1989-es összeomlása után a következő prófétikus esemény, a Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat verse által jelképezett időszakban, a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény.

A hetednap adventisták számára ez azt jelenti, hogy a negyvenegyedik vers Isten egyháza számára a kegyelmi idő lezárulását azonosítja, és az utolsó dolog, amit a laodíceai adventizmus hallani akar,

az az, hogy kegyelmi ideje a végéhez közeledik! Az Úr úgy vezette az érvelést egy pontra, hogy felismerték: amikor a pogány Róma i. e. 31-ben, az actiumi csatában átvette a világ feletti uralmat, előbb három földrajzi hatalmat kellett meghódítania, amint azt Dániel könyve nyolcadik fejezete ábrázolja.

És egyikükből egy kis szarv támadt, amely igen nagyra nőtt dél felé, kelet felé és a kívánatos föld felé. Dániel 8:9.

Megállapított tény volt, hogy a „dél”, a „kelet” és „a kedves föld” azt a három földrajzi területet jelképezte, amelyeket a pogány Róma uralma alá hajtott, amikor a bibliai prófécia negyedik királyságaként felemelkedett a föld trónjára. Ezzel a ténnyel összhangban állt az is, hogy a pápai Rómának szintén három földrajzi hatalmat kellett legyőznie, miközben a bibliai prófécia ötödik királyságaként felemelkedett a föld trónjára, amint azt Dániel hetedik fejezete ábrázolja.

Nézém a szarvakat, és íme, másik kis szarv támadt közöttük, és az előbbi szarvak közül három gyökerestől kitépetett őelőtte; és íme, ennél a szarvnál olyan szemek voltak, mint az ember szemei, és nagyokat szóló száj. Dániel 7:8.

A „dicsőséges föld” körül zajló küzdelemben, amelyről a negyvenegyedik vers szól, az Úr azonosította, hogy Rómának három megnyilvánulása van a próféciában. A pogány Rómát a pápai Róma követte, majd eljött az utolsó napok Rómája, amelyet „modern Rómának” nevezünk. A prófécia két szilárd és megalapozott igazságára alapozva — az első, hogy Isten soha nem változik, a másik pedig, hogy az igazság két tanú bizonyágtétele alapján állapíttatik meg — ingadozás nélkül arra a következtetésre jutottunk, hogy Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat versében az északi király előtt álló három akadálnak három modern földrajzi hatalmat kell jelképeznie.

Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Zsidókhoz írt levél 13:8.

A ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember bizonyágtétele igaz. János 8:17.

Ez a felismerés megerősítette azt, amire már korábban is jutottunk, mivel a „dicsőséges földet” földrajzi hatalomként (az Egyesült Államokként) azonosítottuk, és elvetettük azt az okatlan elképzelést, hogy az egy egyházat jelölne, amely lelki hatalom. Ezt az álláspontot azon meggyőződés alapján alakítottuk ki, amely mindenkor megerősítést nyert, hogy Isten Igéjében nincsenek véletlenek. Számos tanúságtétel alapján világos, hogy Isten végidei egyháza hegy.

És lészen az utolsó napokban, hogy az Úr házának hegye erősen fog állani a hegyek tetején, és felülemelkedik a halmokon; és özönlenni fognak hozzá minden pogányok. És eljönnek sok népek, mondván: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanítsa minket az ő útaira, és mi az ő ösvényein járjunk; mert Sionból jó ki a törvény, és Jeruzsálemből az Úrnak beszéde. Ésaías 2:2, 3.

Azok, akik azt állították, hogy a „dicsőséges föld” egyházat jelent, és többnyire azt hangoztatták, hogy az a Hetednapi Adventista Egyház, azért tették ezt, mert Dániel a földet „dicsőségesnek” nevezi, és felületes okoskodásuk arra a következtetésre jutott, hogy mivel a negyvenötödik versben szereplő „dicsőséges szent hegy” minden bizonnyal Isten végidei egyháza, ezért a „dicsőséges

földnek” is az egyháznak kell lennie. Végül is mindkettő tartalmazza a „dicsőséges” jelzőt.

Isten Igéjében nincsenek tévedések, és amikor Dániel a „föld” szót a „dicső” szóval kapcsolatban használja, majd négy verssel később a „szent hegyet” a „dicső” szóval kapcsolatban említi, Dániel szándékos különbségtételt jelölt meg a föld és a hegy között. A szó szerinti dicső föld Júda, és Jeruzsálem városában emeltetett Isten temploma. Jeruzsálem, vagyis a templom, érthető úgy, mint Isten egyháza, de az a terület, ahol Jeruzsálem található, Júda földje. Számos igazság szilárdult meg, amint az ismeret növekedett a harmadik angyal előrehaladó világosságában, mi azonban itt egyszerűen a prófécia háttérét tárjuk fel, amely Róma három megnyilvánulását azonosítja.

Amikor felismertük, hogy a pogány és a pápai Róma két tanúbizonyságul szolgált, amelyek megalapozták a modern Róma prófétai jellegzetességeit, felismertünk egy értelmezési elvet, amelyet én a prófécia „hármasszámításának” neveztem. Voltak mások is, akik bizonyos prófécia háromszoros ismétlődésére vonatkozó hasonló elképzeléseket alkalmaztak, de az a meghatározás, amelyet végül felismertünk, az a meghatározás, amelyet ma is használunk. Jelentőséggel bír annak megértése, hogy a prófécia hármasszámításának prófétai szabálya, amelyet a Future for America oly gyakran alkalmaz, Dániel tizenegy utolsó hat verséről szóló érvelés során vált felismerhetővé; de ugyanilyen jelentős az is, hogy ez az érvelés vezetett annak első felismeréséhez, hogy a prófécia hármasszámítása Rómára vonatkozott. A millerita történelemben az egyik vita tárgya az volt, hogy Antiochus Epiphanes volt-e Dániel népének „rabló”, vagy pedig — amint a milleriták értették — Róma volt „a rablók”. Ennek jelentősége abban áll, hogy Róma mint Dániel népének „rabló” azok voltak, akik „megerősítik a látomást” Dániel tizenegyedik fejezete tizenegyedik versében.

És azokban az időkben sokan támadnak majd föl a dél királya ellen; és a te néped erőszakos fiai is fölemelik magukat, hogy beteljesítsék a látomást; de elesnek. Dániel 11:14.

Amikor először megértettük a prófécia hármasszámítását, azt arról ismertük fel, hogy Rómának három megnyilvánulása van a bibliai próféciaiban. Róma megalapozta a harmadik angyal előrehaladó világosságáról szóló látomást, miként a millerita történelemben is tette. A millerita történelemben annak megértése, hogy a pogányság és a pápaság azok a hatalmak, amelyek eltapossák a szenthelyet és a sereget, vált ama igazság keretévé, amelyre Miller prófétai megértésének „egészét” felépítette. Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat verse olyan igazságkeretet állapított meg, amelyre a Future for America minden prófétai alkalmazását felépítette. E keretet a sárkány, a fenevad és a hamis próféta három pusztító hatalma alkotja, amelyek Armageddonhoz vezetnek a világot.

Az a keret azon felismerésen alapul, hogy a pogány Róma, majd az azt követő pápai Róma két tanút szolgáltat, amelyek megalapozzák a modern Rómát, és hogy a modern Róma a spiritualizmus sárkányának (az Egyesült Nemzetek Szervezete), a katolicizmus fenevadjának (a pápaság), valamint a hitehagyott protestantizmus hamis prófétájának (az Egyesült Államok) hármasszámítása. Ezt a keretet a prófécia hármasszámításaként azonosítjuk. A következő cikkek során a prófécia különféle hármasszámításait fogjuk tárgyalni, amelyeket felismertünk, és amelyek a három angyal előrehaladó világosságának keretét alkotják.

Megvizsgáljuk Róma három megnyilvánulásának hármas alkalmazását, amelyek azonosítják a modern Róma politikai és vallási struktúráját, amelyet White testvérnő egyházmesterségnek és állammasterségnek nevezett. Ezt a struktúrát úgy ismerhetjük fel, hogy a pogány Róma prófétai jellemzőit a pápai Róma prófétai jellemzőivel egybevetjük abból a célból, hogy a modern Rómában azonosítsuk és megállapítsuk e jellemzőket.

Megvizsgáljuk Babilon három megnyilvánulásának hármas alkalmazását, amelyeket Nimród, Nabukodonozor és Belsazar képviselnek, s amelyek azonosítják a bűn emberének gögjét, aki az Isten templomában ülve azt hirdeti magáról, hogy ő Isten; ezt Ézsaiás a „kevély asszírnak” nevezte. A pápai gögöt, amely a bibliai prófécia tárgya, úgy ismerhetjük fel, hogy Babel prófétai jellemzőit Babilon prófétai jellemzőivel egybevetjük annak érdekében, hogy azonosítsuk és megállapítsuk a modern Babilon sajátosságait.

Megvizsgáljuk Illés három megnyilvánulásának hármas alkalmazását, amint azt Illés és Keresztelő János képviselik, akik azonosítják „a pusztában kiáltó szót” az utolsó napokban. A pusztában kiáltó szó az utolsó napokban egy meghatározott őrállót jelképez, amely egy mozgalom, és egy kettős tanúbizonyságot azonosít egy olyan mozgalomban, amelynek hasonló a kezdete és a vége. Arról kaptunk tájékoztatást, hogy nem lehet harmadik angyal az első és a második nélkül, ezért egy szinten lehetetlen elválasztani az első angyal mozgalmát a harmadik angyal mozgalmától, és mindkét mozgalmat egy olyan őrálló képviseli, akit Illés és Keresztelő János előképezett.

„Tollal és hanggal kell hirdetnünk a kiáltványt, bemutatva annak rendjét, valamint azoknak a próféciaírnokoknak az alkalmazását, amelyek elvezetnek bennünket a harmadik angyal üzenetéhez. Nem lehet harmadik az első és a második nélkül. Ezeket az üzeneteket kell adnunk a világnak kiadványokban és előadásokban, a prófétai történelem vonalán feltárva azokat a dolgokat, amelyek voltak, és azokat, amelyek lesznek.” Selected Messages, 2. könyv, 105.

Megvizsgáljuk a hírnök három megnyilatkozásának hármas alkalmazását, amely előkészíti az utat a szövetség Követe számára, hogy hirtelen eljőjön templomába, amint azt Keresztelő János és William Miller szemlélteti. Az utolsó őrálló a prófécia tárgya, akit úgy ismerhetünk fel, hogy Keresztelő János és William Miller prófétai jellemzőit együttesen alkalmazzuk Malakiás harmadik fejezete végső beteljesedésének azonosítására.

Íme, elküldöm az én követemet, és ő elkészíti előttem az utat; és az Úr, akit ti kerestek, hirtelen eljön az ő templomába, még a szövetség követe is, akiben gyönyörködtek: íme, eljön, azt mondja a Seregek Ura. Malakiás 3:1.

Megvizsgáljuk az iszlám három megnyilvánulásának hármas alkalmazását, amint azt az iszlámnak a Jelenések könyve nyolcadik és kilencedik fejezetében szereplő első és második jajra vonatkozó prófétai jellemzői ábrázolják, amelyek azonosítják az iszlámnak a Jelenések könyve tizedik és tizenegyedik fejezetében meghatározott harmadik Jajára vonatkozó prófétai jellemzőit.

Ezeket a dolgokat a következő cikkben folytatjuk.

„Ne engedjétek, hogy bárki helyettetek legyen az értelem, ne engedjétek, hogy bárki helyettetek gondolkodjék, kutasson és imádkozzék. Ez az az intés, amelyet ma szívünkre kell

vennünk. Sokan közületek meg vannak győződve arról, hogy Isten országának és Jézus Krisztusnak drága kincse abban a Bibliában van, amelyet a kezetekben tartotok. Tudjátok, hogy semmiféle földi kincs nem szerezhető meg fáradságos erőfeszítés nélkül. Miért várnátok hát, hogy megértsétek Isten Igéjének kincseit anélkül, hogy szorgalmasan kutatnátok az Írásokat?”

„Helyes és méltó a Biblia olvasása; de kötelességetek ezzel nem ér véget; mert magatoknak kell kutatnotok lapjait. Isten ismerete nem szerezhető meg szellemi erőfeszítés nélkül, sem a bölcsességért mondott ima nélkül, hogy az igazság tiszta gabonáját el tudjátok különíteni attól a pelyvától, amellyel emberek és Sátán eltorzították az igazság tanait. Sátán és az ő emberi eszközökből álló szövetsége arra törekedett, hogy a tévelygés pelyváját az igazság búzájával elegyítse. Szorgalmasan kell keresnünk az elrejtett kincset, és a mennyből való bölcsességet kell kérnünk, hogy el tudjuk különíteni az emberi találmányokat az isteni parancsolatoktól. A Szentlélek segítségére lesz annak, aki a megváltás tervére vonatkozó nagy és drága igazságokat keresi. Szeretném mindenkibe bevésni azt a tényt, hogy a Szentírás felületes olvasása nem elegendő. Kutatnunk kell, és ez mindannak megtételét jelenti, amit e szó magában foglal. Amint a bányász buzgón kutatja a földet, hogy aranyerekre találjon, úgy kell nektek is kutatnotok Isten Igéjét az elrejtett kincsért, amelyet Sátán oly régóta igyekszik elrejtetni az ember elől. Az Úr ezt mondja: „Ha valaki cselekedni akarja az Ő akaratát, felismeri majd erről a tanításról, vajon Istentől van-e.” János 7:17. Fundamentals of Christian Education, 307.”